

عنوان مقاله:

تحلیل نظریه یادگیری مشاهده ای بندورا در بستر آموزش و پرورش ابتدایی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تحقیقات میان رشته ای در علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و مطالعات فرهنگی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

طاهره فتح اله زاده - کارشناسی الهیات و فقه مبانی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مشگین شهر، مشگین شهر، اردبیل.

طیبه توحیدی - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مشگین شهر، مشگین شهر، اردبیل.

خلاصه مقاله:

آلبرت بندورا (۱۹۲۵) کانادایی و از روان شناسان نامدار حوزه روان شناسی اجتماعی در قرن بیستم است. نظریه یادگیری وی، در سال های ۱۹۶۵-۶۹ مطرح گردید. نظریه او، یادگیری اجتماعی-شناختی است که یادگیری مشاهده ای و نظریه سرمشق گیری هم نامیده شده است، که با توجه به کاربرد فراوان تبیین های مورد نیاز در حوزه مسائل روان شناسی اجتماعی، این علم نوپا از نظریه ایشان استفاده های فراوانی کرده است. بنا به این نظریه، یادگیری از راه مشاهده (Observation)، تقلید (Imitation) و الگوبرداری (Modeling) انجام می شود و به عامل تقویتی که مورد تاکید ثورندایک و اسکینر است و آنان اساس نظریه یادگیری خود را بر عامل تقویتی استوار کرده بودند نیازی ندارد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد یادگیری مشاهده ای اغلب به رفتارهای نامطلوب یا منفی ارتباط داده می شود، اما می توان از آن برای الهام بخشیدن برای رفتارهای مثبت نیز استفاده کرد. یادگیری مشاهده ای می تواند یک ابزار یادگیری قدرتمند باشد. وقتی ما درمورد مفهوم یادگیری می اندیشیم، اغلب درمورد آموزش مستقیم یا روش هایی صحبت می کنیم که متکی بر تقویت و تنبیه هستند. اما میزان زیادی از یادگیری بطور ظریف تر رخ می دهد و متکی بر مشاهده افراد موجود در اطراف ما و سپس الگوبرداری از رفتارهای آنها می باشد. می توان در طیف وسیعی از محیط ها از جمله آموزش مشاغل، تعلیم و تربیت، مشاوره و روان درمانی، از این روش یادگیری استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

یادگیری، یادگیری مشاهده ای، بندورا، آموزش و پرورش ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1719207>

